

KUNST

Donderdag 13 oktober werd, in aanwezigheid van de kunstenaar, De Mol van Tom Claassen op de afdeling Urologie ingehuldigd. Op het einde van de gang staat het beeld op een sokkel als op een troon, een beeld om naar op te kijken. Zelf kijkt het dier uit over de gang als was het een onderdeel van zijn ondergronds gangenstelsel. Maar is een mol niet blind? Zo staat hij er massief en laat zich door niets of door niemand van buitenaf verstoren.

Terwijl we zeker niet iedere dag een mol zien, weten we onmiddellijk dat het een mol is. Hij is perfect geëvoceerd in een zeer gave en, door de draaiingen en plooiën, elegante vorm. Helemaal glad en zwart glanzend gaat de vertrouwdheid gepaard met een niet direct vat krijgen op het beeld. En deze spanning maakt het tot een ware artistieke creatie. Onze blik glijdt er om zo te zeggen van af, terwijl het beeld zo fascineert dat onze blik er steeds weer tegenop tracht te kruipen om het zich eigen te maken.

Maar wat komt deze mol hier doen? Werkt hij even storend als in de tuin waar hij onder de vorm van molschopen zijn sporen nalaat? Tegelijk blijft hij innemend; in zijn vormgeving heeft hij iets ontroerends, ja ontwapenends zoals hij er staat met zijn voorste poten die net handjes zijn. Zo verankert De Mol zich in de afdeling en in de kunstcollectie van het UMC: de werkzaamheden van een uroloog, zoals hij het inwendige van de mens verkent, lijken soms op die van een mol: beide banen zich een weg in een gangenstelsel en begeven zich er op eigen wijze op zoek naar dingen die er niet horen. Het staartje van De Mol accentueert dit nog eens met zijn vorm als tussen een boor en een kurkentrekker.

Daan Van Speybroeck

De Mol van Tom Claassen staat op de afdeling Urologie.